NN 16/2019 (15.2.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-318/17-5 od 28. studenoga 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

355

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Juraja Dujma, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Podcrkavlje, koju zastupa opunomoćenik Vjekoslav Rimac, odvjetnik iz Vinkovaca, Gundulićeva 11a, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 28. studenoga 2018.

presudio je

I. Usvaja se tužbeni zahtjev.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/495, urbroj: 376-10-17-13 od 10. listopada 2017., te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na pojedinačno određenim nekretninama navedenim u točki I. izreke osporenog rješenja koje su u vlasništvu Općine Podcrkavlje. Utvrđuje se da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I. izreke čine 2.351,76 m trasa kabelske kanalizacije koja zauzima površinu 2.351,76 m^2, te 2.190,70 m trase elektroničko komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničko komunikacijskih vodova koja zauzima površinu od 1.095,35 m^2, te 2 stupa i 15 prihvata (točka II. izreke). Utvrđuje se da visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I. izreke, koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Podcrkavlje, iznosi 32.801,01 kn godišnje, a obveza plaćanja naknade teče od 27. listopada 2015. (točka III. izreke).

Tužitelj pobija osporeno rješenje iz svih zakonom propisanih razloga i ukratko opisuje postupanje tuženika u postupku po zahtjevu zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI), koji je zainteresirana osoba podnijela kao vlasnik i korisnik nekretnina na kojima je izgrađena EKI. Tužitelj prigovora primjeni Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine« 95/17. – u daljnjem tekstu: Pravilnik/17.), koji nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka već je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka. Mišljenja je da je tuženik, primijenivši izmijenjenu materijalno pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, prema kojoj se naknada utvrđuje za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, a koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka, pogrešno primijenio materijalno pravo. Nadalje ističe da je osporavano rješenje protivno članku 28. stavku 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) kojim je između ostalog propisano da je infrastrukturni operator obvezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta. Naime, prema mišljenju tužitelja, tuženik je osporenim rješenjem zainteresiranu osobu proglasio vlasnikom i upraviteljem, a time i ovlaštenikom naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da su bile njeno vlasništvo u tijeku cijelog razdoblja za koja joj je priznata naknada. Tvrdi da nije bilo istovjetno zemljišno knjižno stanje u vrijeme pokretanja postupka i u vrijeme donošenja osporavanog rješenja te je za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja bilo potrebno izvršiti uvid u povijesne zemljišno knjižne izvatke. Pored toga, tužitelj smatra da u konkretnom slučaju nije pravilno utvrđen dan podnošenja zahtjeva zainteresirane osobe. Mišljenja je da je dan